

Multi-instrumentalist, bandlid van Parallel Or go Degrees en The Tangent. Dat is Guy Manning. De man heeft maar liefst tien albums onder zijn naam uitgebracht. Bovendien leverde hij, samen met zijn Tangent-maatje Andy Tillison, een flinke bijdrage aan twee Spaghetti Epic-albums. Toch wist hij iedere keer aan onze aandacht te ontsnappen. Onterecht, want zijn albums zijn steeds behoorlijk symfonisch, met een tipnotering voor Number Ten als voorlopig hoogtepunt voor dit bezige baasje.

Symfroubadour GUY MANNING

Je speelt al muziek sinds de jaren tachtig. Waarom duurde het tot 1999 voordat je een album uitbracht?

"Voor die tijd had ik al enkele platen gemaakt met Andy Tillison. Dat gebeurde onder de naam Gold Frankincense & Disk Drive. Bovendien heb ik met enkele bands gewerkt die het bijna hadden gemaakt. Toch besloot ik daar uit te stappen om mijn eigen muziek te maken, zoals het creëren van een soloalbum. De rest is geschiedenis."

Is Manning eigenlijk een band of een soloproject? "Beide. Ik schrijf en arrangeer de muziek. Vervolgens neem ik dat op, eventueel samen met de door mij uitgekozen muzikanten. Tenslotte trekken we er op uit om het geheel te presenteren. Dat doen we als een band. Twee eigenlijk, een akoestische en een elektrische."

Ben je eigenlijk professioneel muzikant? "Als je bedoelt of ik fulltime met muziek bezig kan zijn, dan is het antwoord: nee. Om de rekeningen te kunnen betalen, heb ik ook nog een baan. Ik zit in de ICT-branchen en werk veel met computers. Toch beschouw ik mezelf als een professional, aangezien ik over de hele wereld CD's uit-

breng en daar ook voor betaald word. Daar bovenop komt nog het veelvuldige toeren met de band. Bovendien speel ik nog bij The Tangent, dus ik ben behoorlijk bezig. Momenteel nemen we het vijfde album op: Down & Out In Paris & London."

A PASSION PLAY

In interviews word je vaak afgeschilderd als een progressieve singer-songwriter. Ben je het daar mee eens?

"Ik denk dat dit een goede beschrijving is. Ik schrijf songs, waarvan enkele slechts drie minuten duren, terwijl andere wel dertig minuten lang zijn. Sommige songs zijn puur akoestisch, aangevuld met zang. Andere bestaan uit 64 sporen, volgepropt met instrumenten. Ik probeer mezelf niet te vaak te herhalen. Ik werk graag met verhalen teksten en meerlaags opgebouwde arrangementen om de song aan te kleden."

Door wie ben je eigenlijk het meest geïnspireerd, Jethro Tull of Van Der Graaf Generator? "Oh Tull, absoluut. Ik stapte aan boord ten tijde van Aqualung en Thick As A Brick. De band voerde A Passion Play twee keer op in Engeland en ik zag beide voorstel-

lingen. Geweldig. Van Der Graaf Generator ontdekte ik pas later, na een klein duwtje van Andy (Tillison, AD). VDGG is wel een briljante band hoor. Later hebben we nog samengewerkt met zowel Hugh Banton als David Jackson."

Je maakt gemiddeld een album per jaar. Kun je dat doen doordat je alleen werkt?

"Nou, ik werk echt niet alleen hoor. Dat

DISCOGRAFIE

Manning	
Tall Stories For Small Children	1999
The Cure	2000
Cascade	2001
The Ragged Curtain	2002
The View From My Window	2003
A Matter Of Life And Death (The Journal Of Abel Mann)	2004
One Small Step	2005
Anser's Tree	2006
Songs From The Bilton House	2007
Number Ten	2009

Parallel Or 90 Degrees
No More Travelling Chess.....2000

The Tangent
The Music That Died Alone.....2003
The World That We Drive Through.....2004
A Place In The Queue.....2006
Going Off On One.....2007
Not As Good As The Book.....2008

La Voce Del Vento
The Spaghetti Epic - Six Modern Bands... 2004
The Spaghetti Epic 2 -
The Good, The Bad And The Ugly.....2007

Tekst: Antonie Deelen • Fotografie: Kris Hudson-Lee (portret)

gebeurt hooguit eventjes in het begin. Aan mijn laatste album hebben maar liefst tien muzikanten gewerkt. Alleen als ik ergens door geïnspireerd ben, kan ik heel snel werken. Zodra een album eenmaal vorm begint te krijgen, werk ik er als een bezetene aan."

STEM

Niet iedereen houdt van jouw stem. Heb je wel eens overwogen iemand anders te laten zingen? "Jazeker. Ik heb zelfs enkele zangers uitgeprobeerd. Zij konden echter de melodieën, zoals ik die wilde horen, niet overbrengen. De menselijke stem is erg subjectief. Als je erg persoonlijke teksten schrijft, dan moet je die ook zelf zingen. Als mensen daar niet van houden, is dat niet mijn probleem. Ik zing graag. Sommige mensen houden van mijn stem, anderen niet. Bij Peter Hammill en Jon Anderson is dat net zo. Ik ben dus in goed gezelschap."

Ben je een muzikant die liever in de studio speelt dan op een podium? "Zou ik moeten kiezen, dan koos ik voor de studio. Ik houd heel erg van het schrijfproces, hoewel ik niet erg dol ben op het pro-

Op je vroegere albums werkte je veel samen met Gareth Harwood van Parallel Or go Degrees. Waarom tegenwoordig niet meer?

"Gareth vertrok naar het buitenland. We wisten niet of hij ooit nog terug zou komen. Daarom hebben we afscheid van hem genomen, ook al hebben we nog steeds contact. Onlangs is hij teruggekeerd, hij speelt nog steeds."

Even over Parallel Or go Degrees. Je hebt die band samen met Andy Tillison opgericht. Je vertrok echter voordat er ook maar één album klaar was. Waarom bleef je niet?

"Het zelfde geval eigenlijk, alleen deze keer was ik degene die naar het buitenland vertrok. Voor mijn werk moest ik enkele maanden naar München. Andy en Sam (Andy's vrouw) wilden graag verder gaan met de nieuwe band, wat natuurlijk heel begrijpelijk was. Daarop zijn ze naar een vervanger gaan zoeken. Toen ik weer terugkwam, was mijn aanwezigheid niet meer nodig. Voor het eerst ben ik toen mijn eigen materiaal gaan bekijken als basis voor een soloalbum."

SPAGHETTI

de hoofdaact tijdens het Summer's End-festival, hier in Engeland. Om de kosten te drukken en niet te veel vrije dagen te hoeven opnemen, ben ik niet bij iedere tour aanwezig."

Samen met Andy Tillison nam je enkele epics op voor The Spaghetti Epic albums onder de naam La Voce Del Vento. Hoe kwamen ze bij jullie terecht?

"Ik denk dat ze bij ons terecht kwamen doordat wij een reputatie hebben opgebouwd als het gaat om het schrijven en spelen van goede songs. We hebben besloten dit project op te zetten als een duo en verdeelden de instrumenten onder ons tweeën. De eerste track werd goed ontvangen, zodat men ons ook weer uitnodigde voor de opvolger."

Ga je nog meer doen met deze formatie, of bewaar je die exclusief voor The Spaghetti Albums?

"We hebben altijd gezegd dat we ooit een volledig album onder de naam La Voce Del Vento zouden uitbrengen, maar het ziet er naar uit dat daar nooit genoeg tijd voor is."

Waar ben je momenteel mee bezig? "Voornamelijk live-werk. We gaan hier in